

La cruïlla

written by Pere Grau i Rovira | 18 d'octubre de 2022

Gairebé tots els comentaristes que he pogut llegir creuen (i jo també) que la crisi de govern és el tret de sortida per un regirament dels espais polítics a Catalunya. I aquí, no cal dir, la peça clau del regirament és Junts i l'evolució que el partit segueixi en un futur molt immediat, ja que el temps per decisions no li sobrarà pas. Tant a les eleccions municipals, com a les que vinguin per la Generalitat autonòmica –que es veuen a venir donada la precarietat del govern Aragonès, embastat a correccueta i amb data de caducitat ràpida malgrat tots els malabarismes que s'intentin–, els resultats de Junts dependran òbviament del curs inequívoc que decideixi. No pretenc aquí descobrir la sopa d'all. Seria absurd. Només es tracta de fer una instantània del moment tal com puc veure-ho des de la meva talaia llunyana.

La cruïlla és clara. Junts té dos camins al davant: el retorn als seus orígens de moviment transversal clarament independentista sense esquerdes amb totes les possibilitats i tots els riscos que això comporta, o continua sent com en aquests darrers temps un partit més amb corrents divergents que el puguin parilitzar en moments decisius.

L'elecció que segueixi haurà de ser ben visible per tothom amb un programa que inclogui dades fonamentals, sense que calgui entrar en detalls sobrers que dependran de l'evolució política general.

Aquest programa (que donada la urgència que ara imposen les eleccions municipals ha de ser clar molt aviat) el pot presentar la cúpula del partit i ser posat a votació més endavant a les bases.

Si es decideix pel primer camí, aquest programa, a parer meu, hauria de contenir (sense ser cap llista exhaustiva) almenys

tres punts:

1. La decisió per treballar de cara a poder aconseguir la independència tan ràpidament com es pugui i no en un nebulós i llunyà futur.
2. Seguir un camí clarament opositor a Madrid, no seguint els interessos del govern espanyol. No hi fa res que els vots de Junts actualment no siguin decisius. Es tracta de donar exemple.
3. Posar-se, sense cap mena de dubte ni de subterfugi, al costat del Consell de la República i col·laborant-hi en tots els camps possibles i amb la distribució de comeses que les circumstàncies permetin.

Això li portaria lògicament una nova confiança dels decebuts i dels amargats per les maniobres de la majoria parlamentària que hi havia fins ara, li facilitaria la incorporació d'independents a les llistes electorals i supliria la llista civil al mateix temps que la fa més efectiva i potser fins i tot li donaria els vots dels independentistes de debò que pugui haver-hi entre els votants del PSC o dels Comuns.

Si, malgrat que el cop d'efecte actual, no s'aconsegueix aquesta unitat interna, si Junts corre el perill d'un *business as usual* autodestructor, llavors la solució més honrada seria una escissió (no ignoro els motius potser jurídics, emocionals o materials que ho poguessin impedir). D'aquesta escissió en sortiria un grup amb tots els horitzons oberts (el dels que han volgut sortir del govern i lluitar pel compliment de l'1-0) i un altre grup que faria (crec jo) el mateix paper d'estrassa que el PDeCAT i acabaria igual, fonent-s'hi o no.

Aquesta crec que és la clara cruïlla i el temps urgeix. Aviat veurem si el panorama polític canvia de debò o si tot es dilueix com bombolles de sabó.